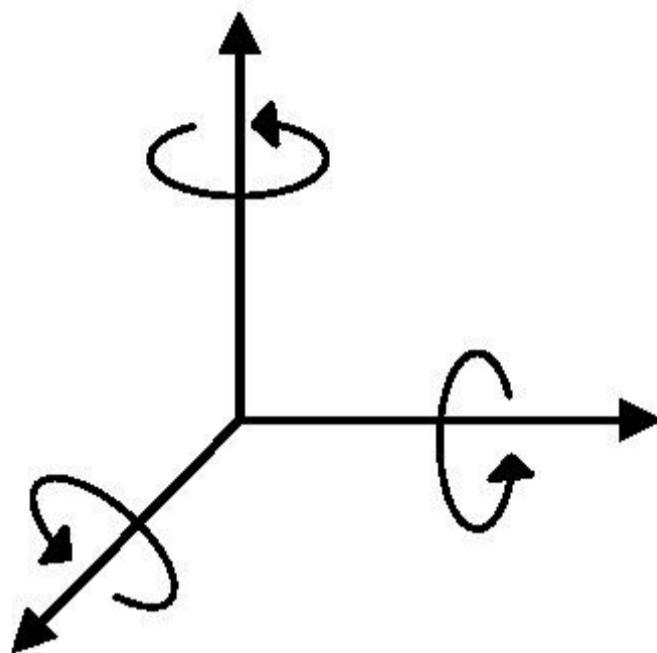
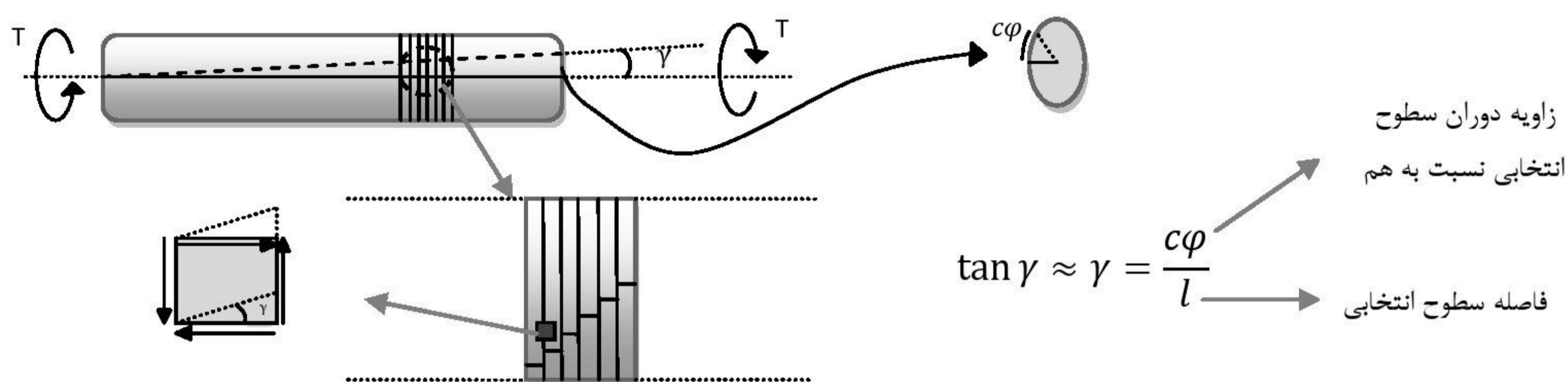


پیچش:

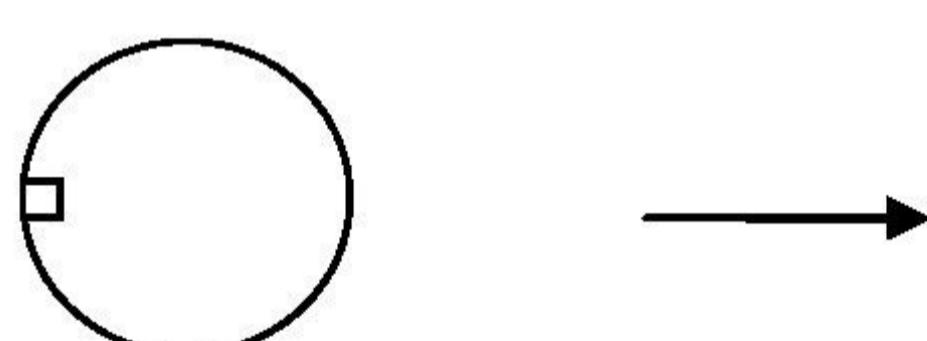
چنانچه میله‌ای در راستای محور X داشته باشیم، گشتاور حول محورهای Y و Z باعث خمیدگی و گشتاور حول محور X باعث پیچش می‌شود.



در پدیده‌ی پیچش طول‌ها و سطح مقطع‌ها تغییری نمی‌کنند، هر سطح نسبت به سطح مجاور می‌چرخد.



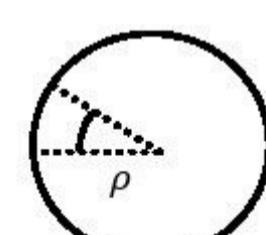
در المان مورد نظر تغییر زاویه مشاهده می‌شود پس کرنش برشی داریم که نشان از تنش برشی است.



هر المان دیگری را در نظر بگیریم به این میزان دوران دارد :

$$\gamma = \frac{c\varphi}{l}$$

۱. برای حالتی که المان روی سطح قرار دارد



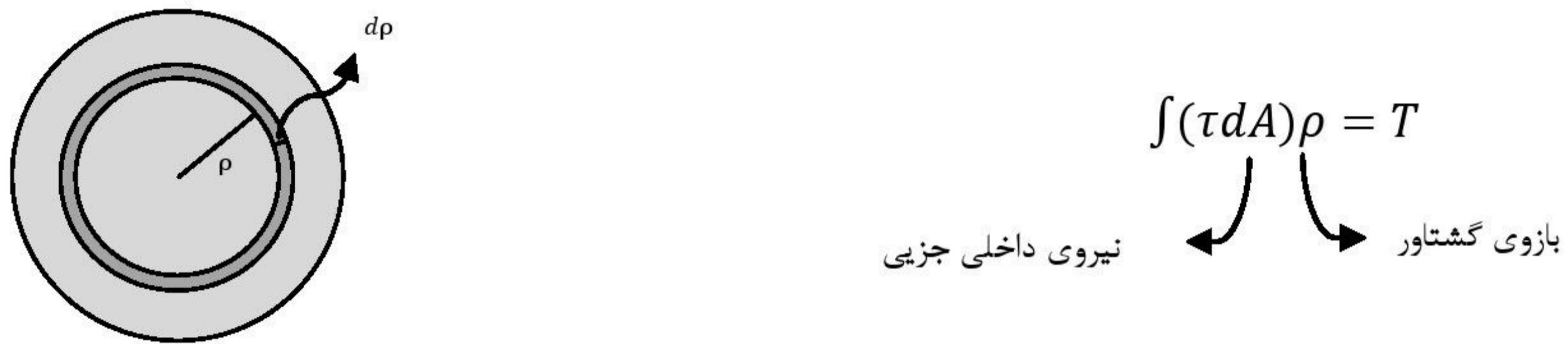
۲. برای حالتی که المان به مرکز نزدیک‌تر باشد

تنش برشی در هر نقطه عمود بر شعاع است، در همه جا وجود دارد و با شعاع رابطه \propto خطی دارد (از مرکز به سمت بیرون افزایش می‌یابد).

$$\downarrow \tau = G\gamma \downarrow$$

$$\downarrow \gamma = \frac{\rho\varphi}{l}$$

برآیند این نیروهای برشی، گشتاور T حول محور میله را نتیجه می‌دهد. برای یافتن T از انتگرال استفاده می‌کنیم.



$$\int \left(\frac{G\varphi}{l} \rho \right) \cdot \rho \cdot dA = \int \frac{G\varphi}{l} \rho^2 \cdot (2\pi\rho) d\rho$$

τ dA

$$T = \frac{G\varphi \cdot 2\pi}{l} \int_0^c \rho^3 d\rho = \frac{G\varphi}{l} \cdot \frac{\pi c^4}{2}$$

ممان اینرسی قطبی دایره (J)

$$T = \frac{G\varphi}{l} \cdot J$$

اگر استوانه توخالی باشد، حدود انتگرال را حدود شعاع‌ها در نظر می‌گیریم. •

عامل مولد

$$\varphi = \frac{Tl}{GJ}$$

عامل مقاوم

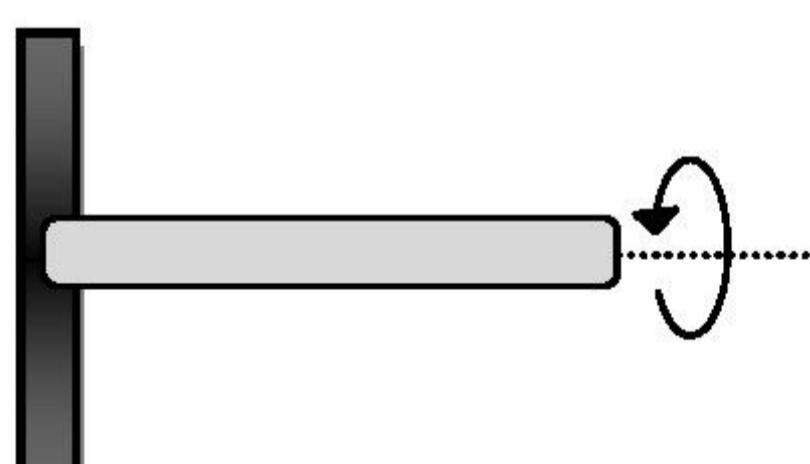
برای طولی از I که T و J ثابت باشند

عامل مولد

$$\Delta l = \frac{Nl}{EA}$$

عامل مقاوم

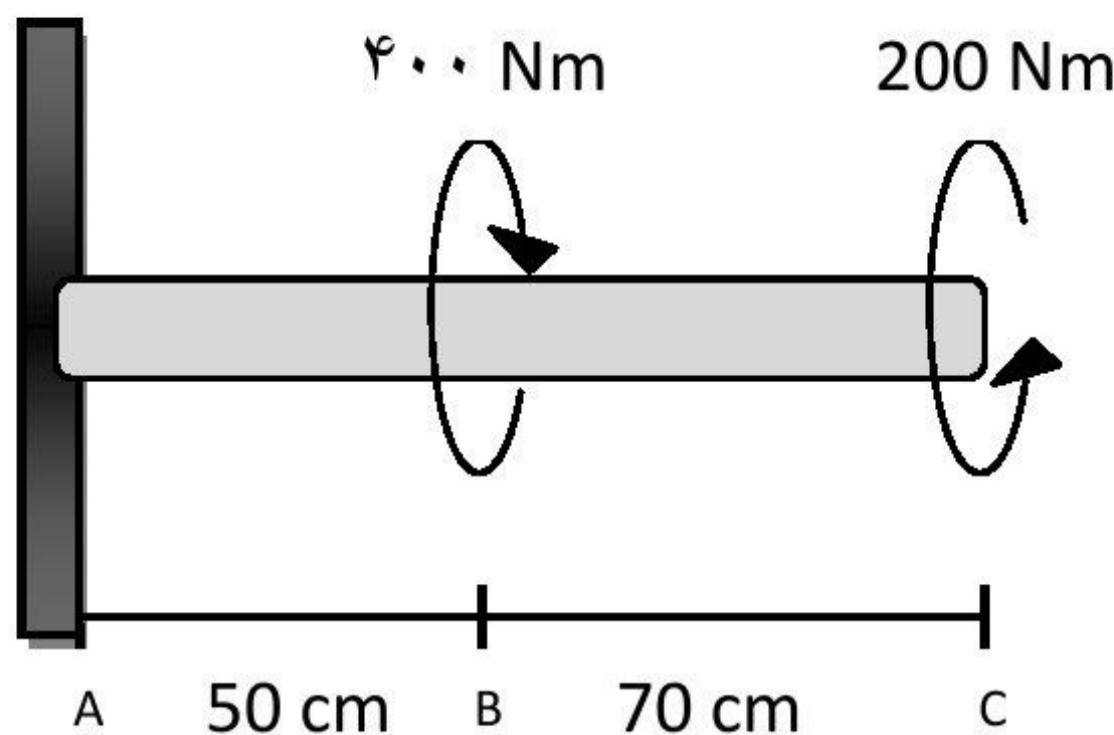
برای طولی از A که N و E ثابت باشند



مثال. در شکل مقابل زاویه پیچش میله را بیابید. τ_{max} را نیز محاسبه کنید.

$$\begin{cases} T = 300 \text{ kNm}, & E = 200 \text{ GPa}, & J = 0.25 \text{ kg.m}^2 \\ c = 2 \text{ cm}, & l = 120 \text{ cm} \end{cases}$$

$$\varphi = \frac{Tl}{GJ} = 0.018 \text{ rad}, \quad \tau_{max} = G\gamma_{max} = G \frac{c\varphi}{l} = G \frac{c}{l} \cdot \frac{Tl}{GJ} \Rightarrow \tau_{max} = \frac{Tc}{J}$$

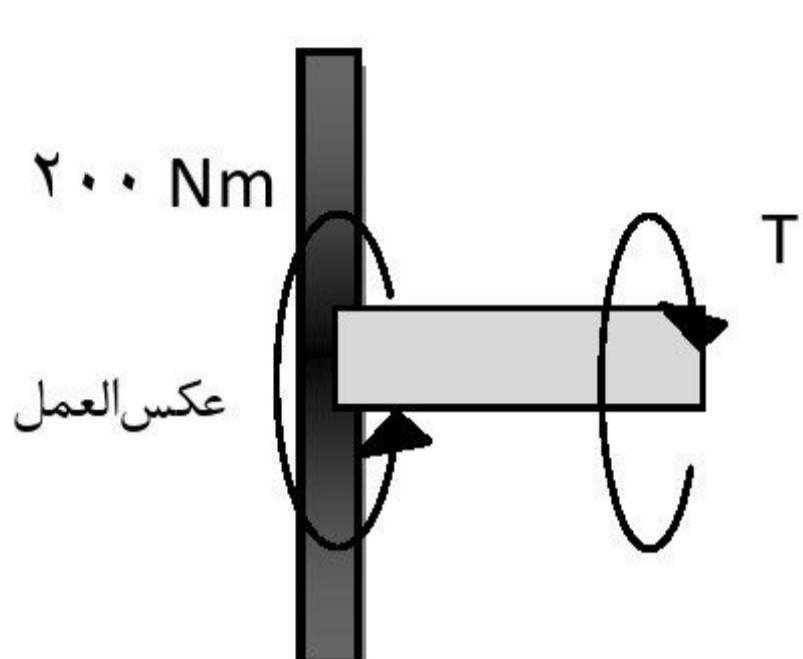


❖ مثال. زاویه پیچش سطح C را نسبت به سطح A بدست آورید.

$$\varphi_{C-A} = \varphi_{B-A} + \varphi_{C-B}$$

$$\begin{cases} c = 2 \text{ cm} \\ G = 80 \text{ GPa} \end{cases}$$

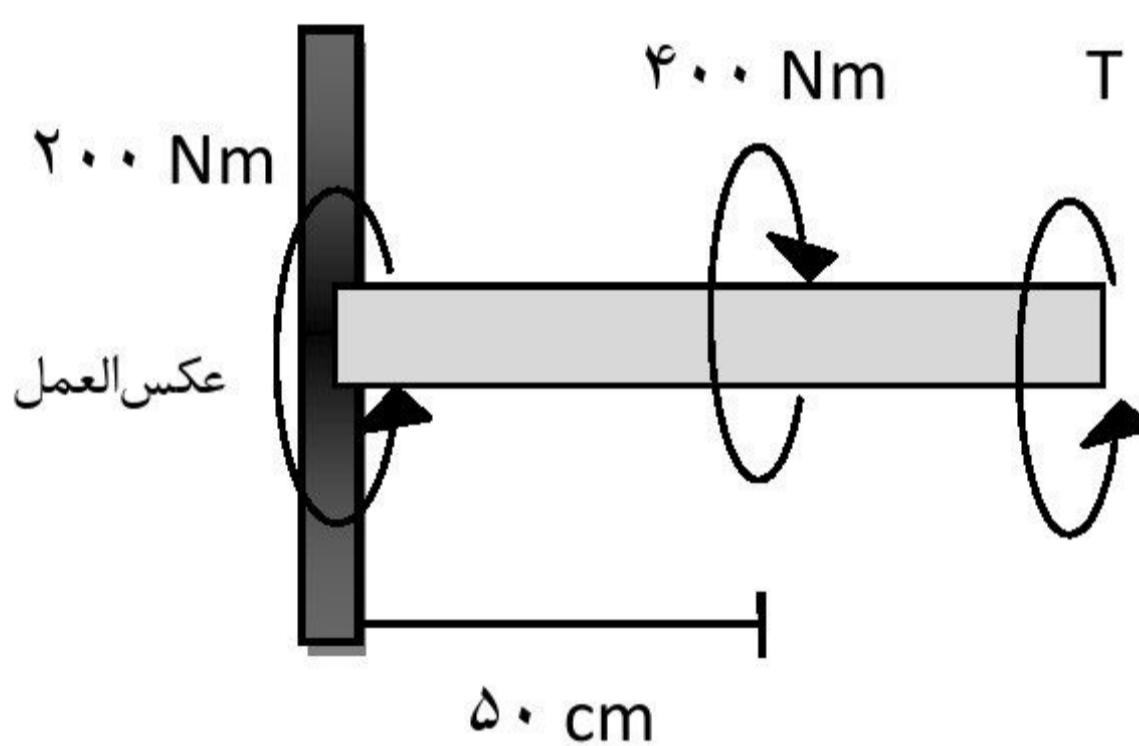
ابتدا زاویه پیچش B نسبت به A را محاسبه می کنیم :



$$T + 200 = 0 \Rightarrow T = -200 \text{ Nm}$$

$$\varphi_{B-A} = \frac{-200 \times 50 \times 10^{-2}}{80 \times 10^9 \times 25 \times 10^{-8}} = -0.005 \text{ rad}$$

حال زاویه پیچش C نسبت به B را محاسبه می کنیم :



$$T + 200 - 400 = 0 \Rightarrow T = 200 \text{ Nm}$$

$$\varphi_{C-B} = \frac{200 \times 70 \times 10^{-2}}{80 \times 10^9 \times 25 \times 10^{-8}} = 0.007 \text{ rad}$$

$$\varphi_{C-A} = 0.002 \text{ rad}$$

سوال. در کجا τ_{max} قرار دارد؟ برای تعیین مقدار ماکسیمم جهت برش مهم نیست، مقدار آن مهم است که در همه جا 200 Nm است.

نرخ پیچش : θ زاویه پیچش نسبی در واحد طول است که در این واحد کوچک بقیه پارامترها ثابت است . θ را نرخ پیچش نیز می نامند.

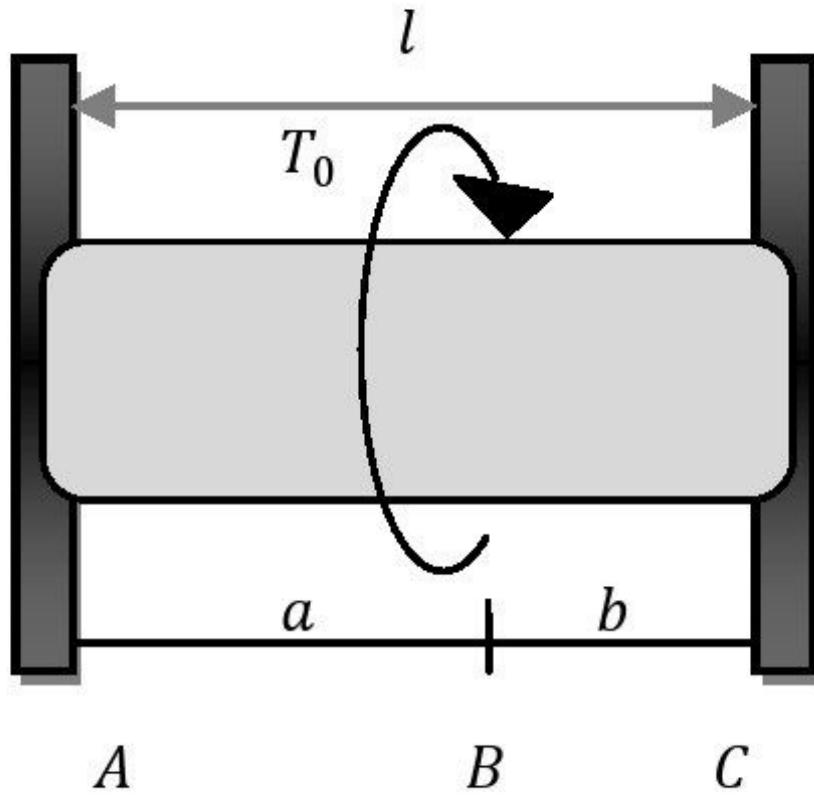
$$\theta = \frac{\varphi}{l} \rightarrow \theta = \frac{T}{GJ}$$

فرمولهای مورد نیاز پیچش

$$\varphi = \frac{Tr}{GJ}$$

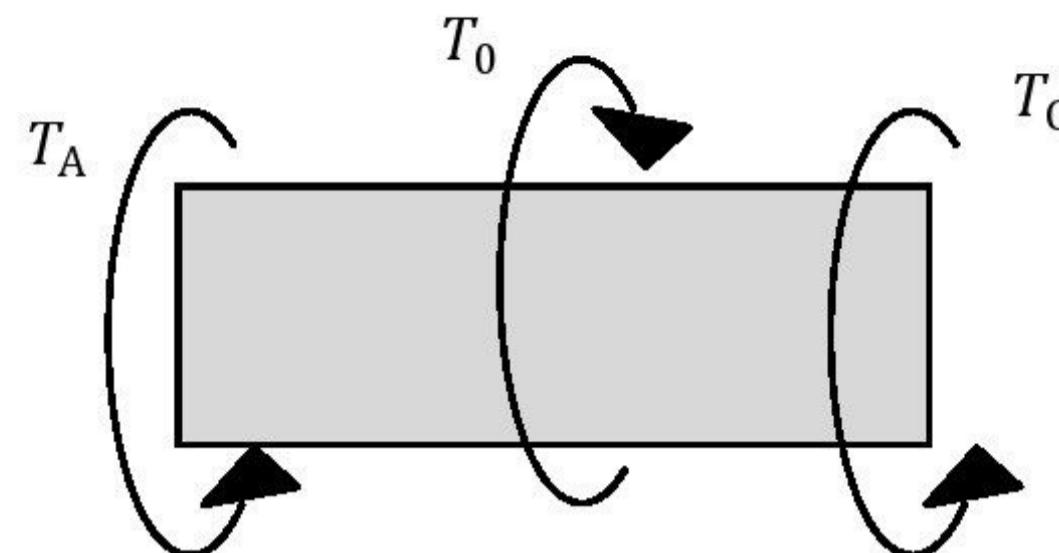
$$\varphi = \theta l$$

$$\tau = \frac{Tr}{J}$$



مثال. میزان پیچش را حساب کنید. در کجا برش مаксیمم است؟ مقدار آن را محاسبه کنید.

ابتدا دیاگرام آزاد را رسم می‌کنیم و روابط تعادل را می‌نویسیم.



$$T_C + T_A = T_0$$

یک درجه نامعین

طبق اصل سازگاری چون هر دو طرف میله فیکس است پیچش A نسبت به C صفر است.

$$\varphi_{C-A} = \varphi_{B-A} + \varphi_{C-B} = 0$$

$$\varphi_{B-A} = \frac{Tl}{GJ} \rightarrow T_A \leftarrow T \rightarrow T = T_A$$

$$\varphi_{B-A} = -\frac{T_A a}{GJ}$$

$$\varphi_{C-B} = -\frac{Tl}{GJ} \rightarrow T \leftarrow T_C \rightarrow T = T_C$$

$$\varphi_{C-B} = -\frac{T_C b}{GJ}$$

دقت شود که برای محاسبه φ_{C-B} برش را از چپ زدیم بنابراین با این که T همچه ت با T حالت φ_{B-A} است جهت تغییر زاویه‌ها خلاف هم است. از این رو یکی را منفی و دیگری را مثبت در نظر گرفته‌ایم.

$$\varphi_{B-A} + \varphi_{C-B} = 0 \Rightarrow T_C b - T_A a = 0 \Rightarrow T_A = \frac{b}{a} T_C$$

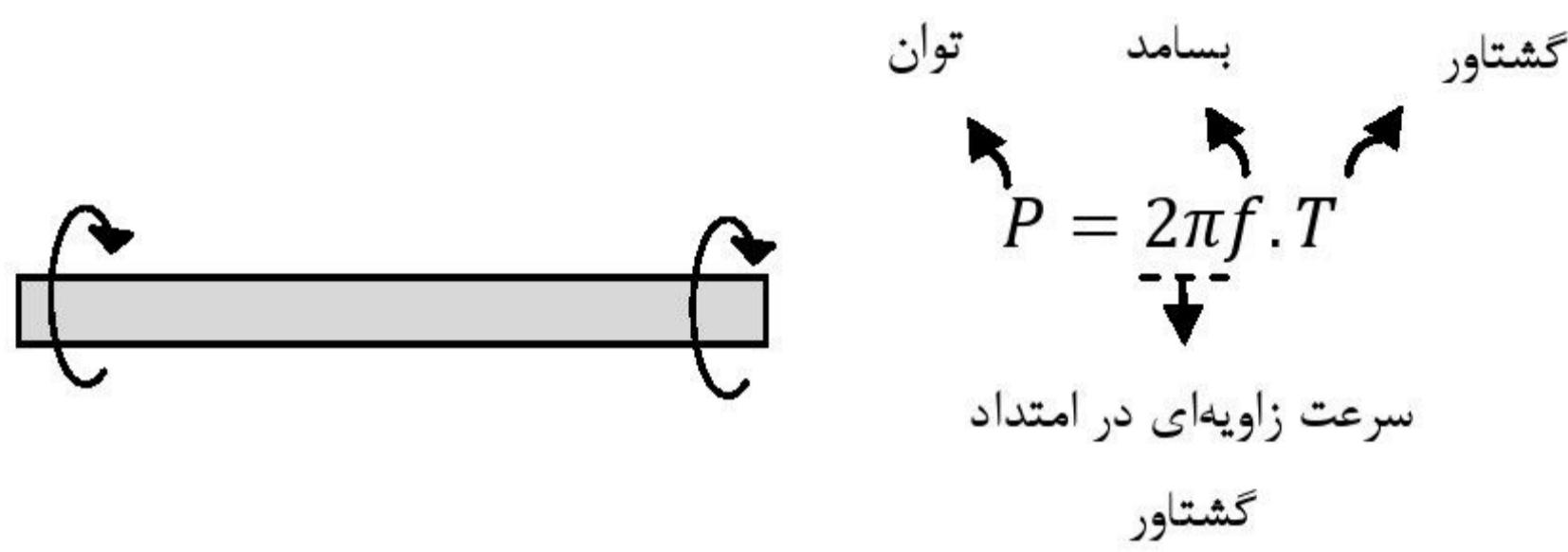
$$\begin{cases} T_A = \frac{b}{a} T_C \\ T_C + T_A = T_0 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} T_A = \frac{b T_0}{l} \\ T_B = \frac{a T_0}{l} \end{cases}$$

$$if \quad a > b \rightarrow \tau_{max} = \frac{T_B c}{l} = \frac{a T_0 c}{l^2}$$

نکته: با جرم یکسان لوله‌ی توخالی شعاع بیشتری نسبت به لوله‌ی توپر دارد، بنابراین J آن بزرگ‌تر است و بر اساس رابطه‌ی موجود، تنش برشی آن کمتر است. همچنین برای داشتن J یکسان با لوله‌ی توخالی جرم کمتری نیاز است. از این رو لوله‌های توخالی برای تحمل پیچش مناسب‌ترند.



- تذکر: چنانچه میله تحت گشتاور خالص باشد، در این حالت دوران داریم، نه پیچش. در این حالت میله شتاب زاویه‌ای خواهد داشت. چنانچه میله تحت گشتاور باشد اما گشتاور خالص نداشته باشیم، یعنی عامل مقاوم داشته باشیم اما میله تکیه گاه نداشته باشد، در این حالت میله با سرعت ثابت دوران می‌کند. در این حالت میله شتاب ندارد یعنی در حالت تعادل است اما تعادل استاتیکی نسیت.

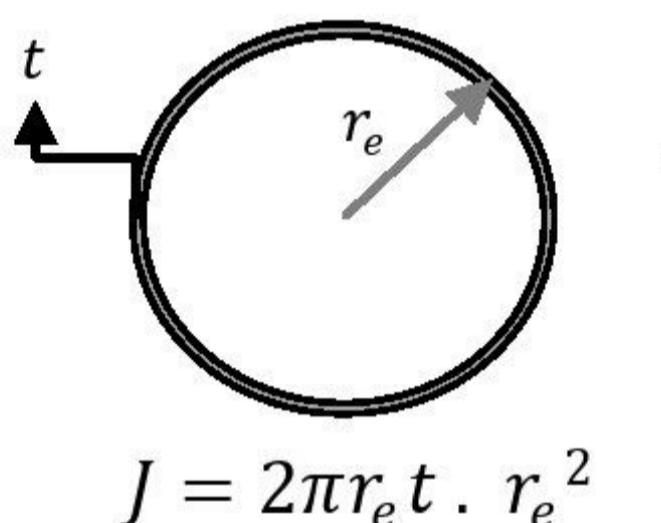


❖ مثال. اگر $P = 100 \text{ kW}$ ، $f = 20 \text{ Hz}$ = قطر خارجی لوله ، $r_w = 50 \text{ mm}$ ، $\tau_w = 60 \text{ MPa}$ ضخامت لوله را طوری بیابید که تنش مجاز 60 MPa شود.

The diagram shows a circular ring rotating clockwise. A vertical arrow labeled $t = ?$ points upwards from the center, representing the thickness. Below the ring, a curved arrow indicates angular velocity. The formula $P = 2\pi f T \rightarrow T = 796 \text{ Nm}$ is given. Then, using the formula for maximum torque $\tau_{max} = \frac{Tc}{J}$, we solve for thickness t :

$$\tau_{max} = \frac{Tc}{J} \rightarrow 60 \times 10^6 = \frac{796 \times 0.025}{\frac{\pi}{2}((50 \times 10^{-3})^4 - r^4)}$$

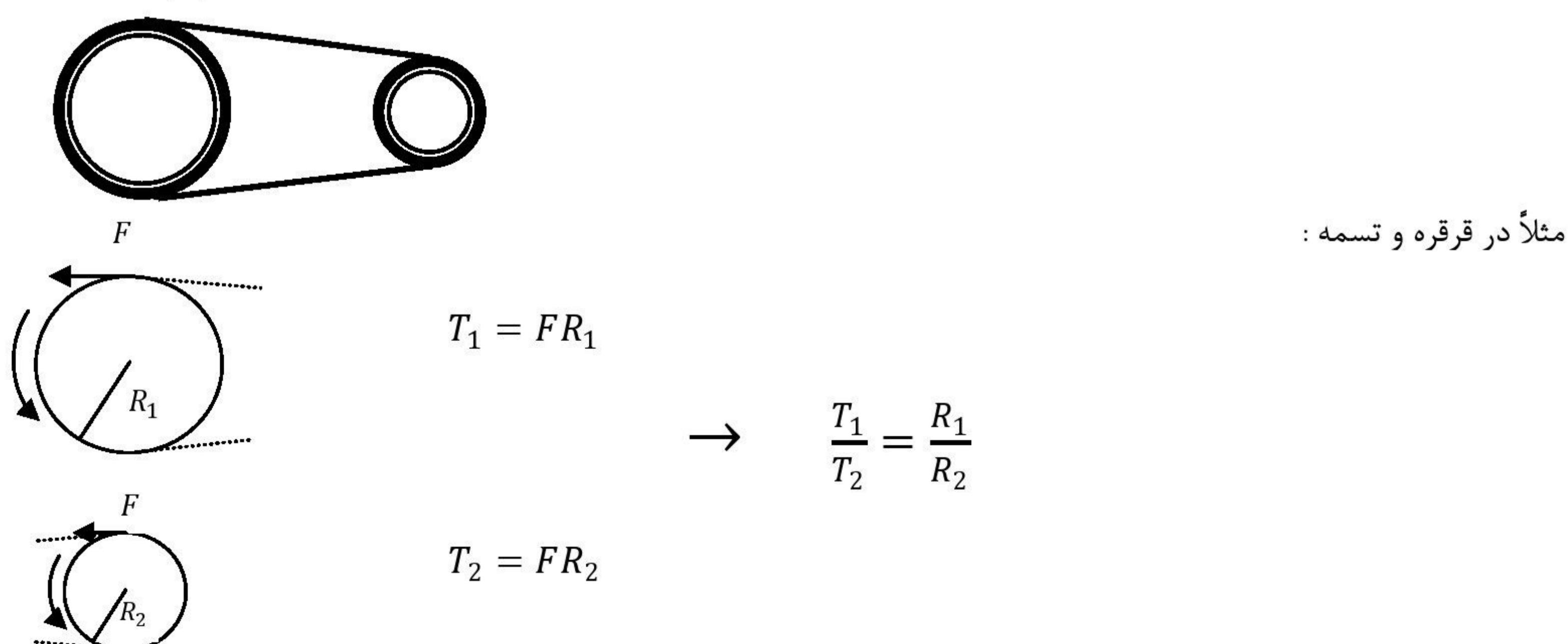
$$t = 4.4 \text{ mm}$$



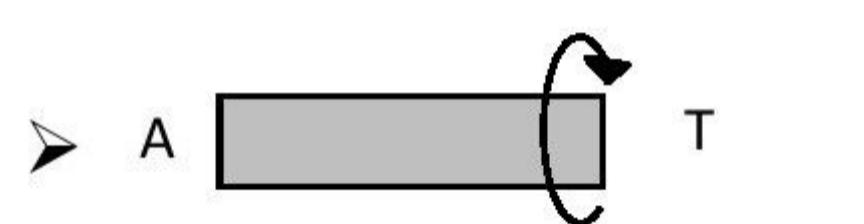
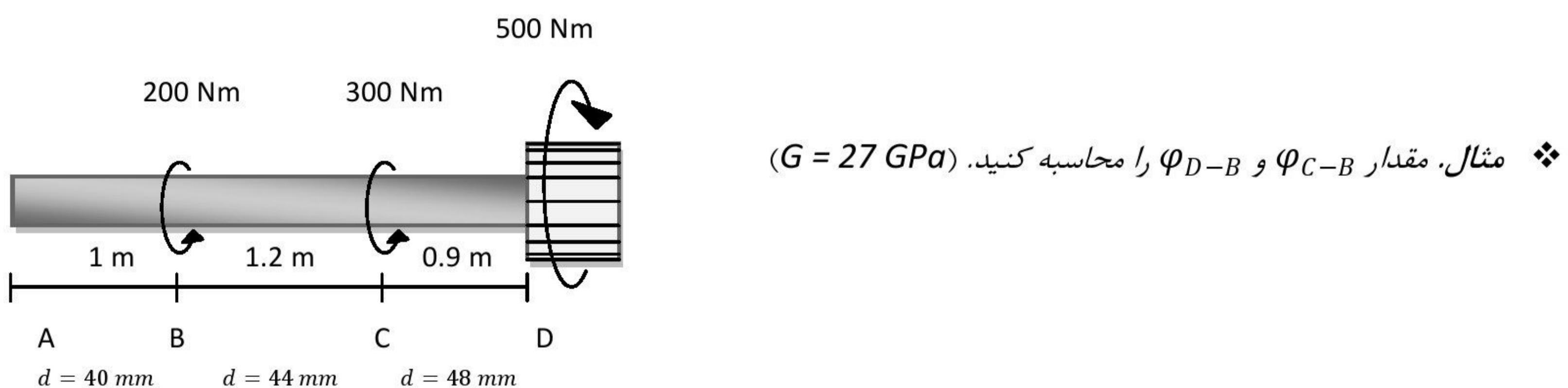
نکته: در میله‌های جدارنازک شعاع را r_e که میانگین شعاع خارجی و داخلی است می‌گیریم.

مسافت چرخ دنده و زنجیر و تسممه متصل به قرقره:

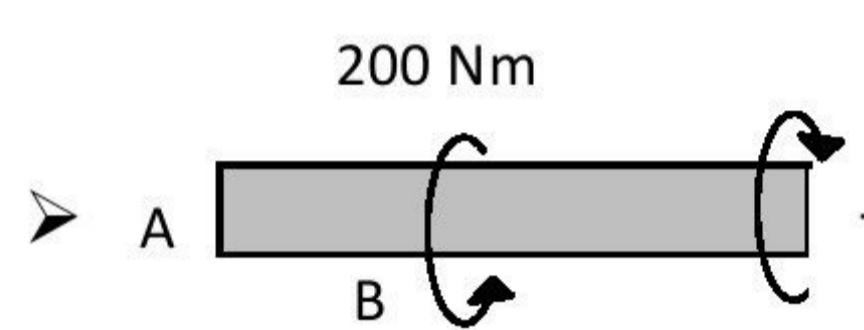
نکته کلیدی در این مسایل این است که نیرویی که از طریق دنده یا زنجیر به هر کدام از چرخ دنده‌ها یا قرقره‌ها وارد می‌شود بر اساس قانون سوم نیوتون یکسان است.



تذکر: در این مسایل چنانچه حرکت داشته باشیم باید توجه کنیم که سرعت و شتاب خطی قرقره‌هایی که به هم متصلند برابر است.



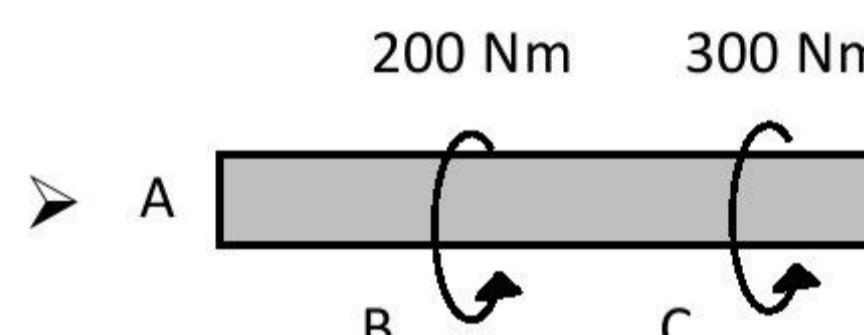
$$T = 0$$



$$T - 200 = 0 \rightarrow T = 200 \text{ Nm}$$

$$\varphi_{C-B} = \frac{Tl}{GJ}, \quad J = \frac{\pi r^4}{2} = \frac{\pi (22)^4 \times 10^{-12}}{2} = 3.68 \times 10^{-7} \text{ m}^4$$

$$\varphi_{C-B} = \frac{200 \times 1.2}{27 \times 10^9 \times 3.68 \times 10^{-7}} = 0.024 \text{ rad}$$

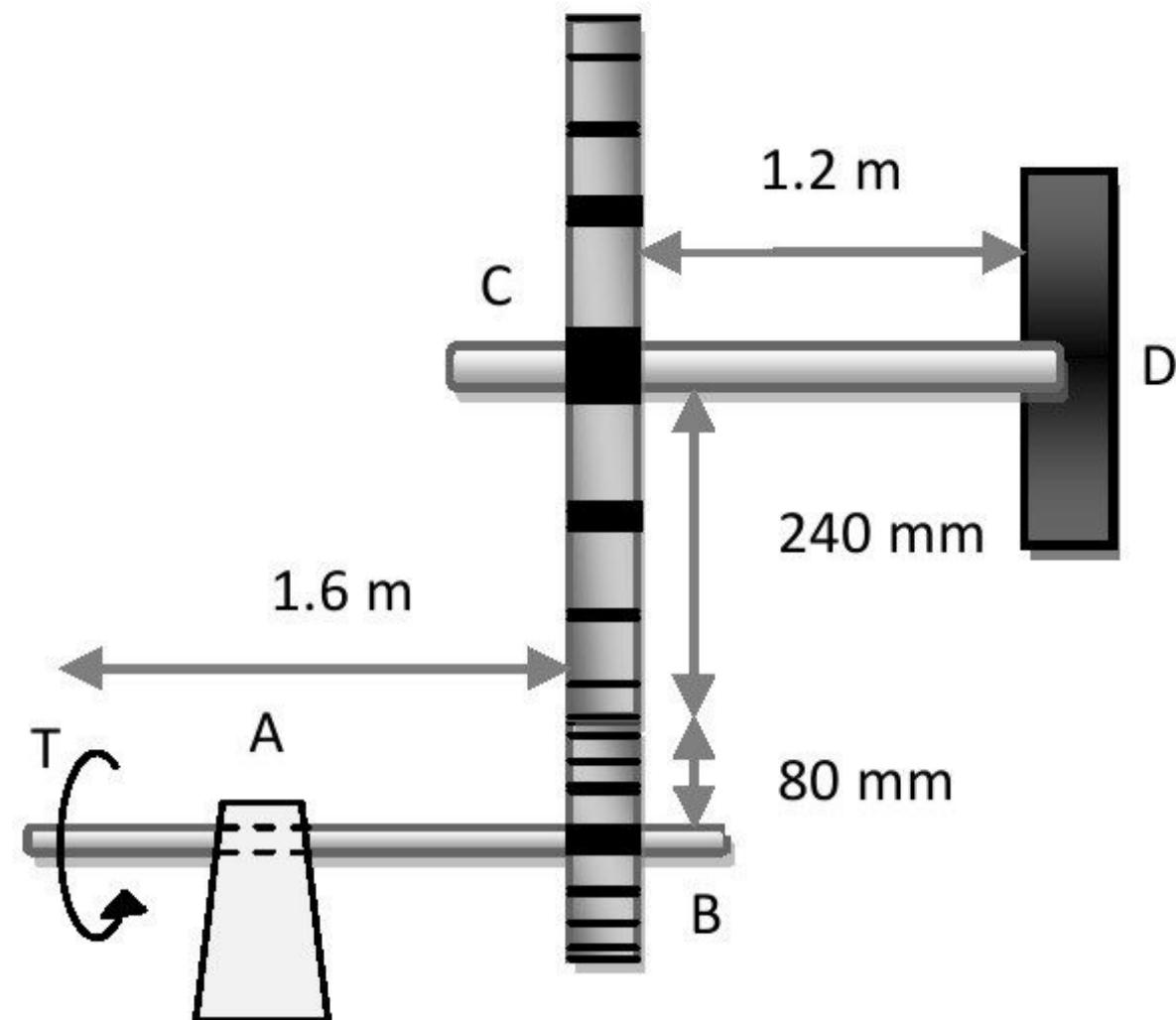


$$T - 200 = 0 \rightarrow T = 200 \text{ Nm}$$

$$\varphi_{D-C} = \frac{Tl}{GJ}, \quad J = \frac{\pi r^4}{2} = \frac{\pi (24)^4 \times 10^{-12}}{2} = 5.21 \times 10^{-7} \text{ m}^4$$

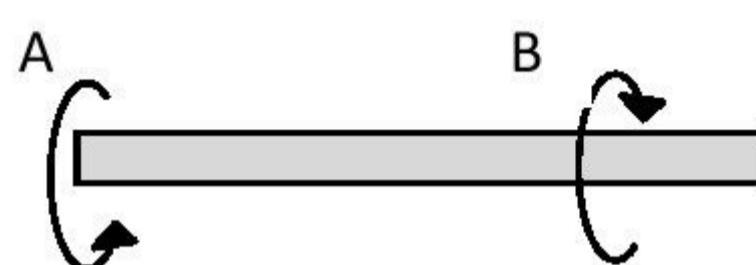
$$\varphi_{D-C} = \frac{500 \times 0.9}{27 \times 10^9 \times 5.2 \times 10^{-7}} = 0.032 \text{ rad}$$

$$\varphi_{D-B} = \varphi_{D-C} + \varphi_{C-B} = 0.024 + 0.032 = 0.056 \text{ rad}$$



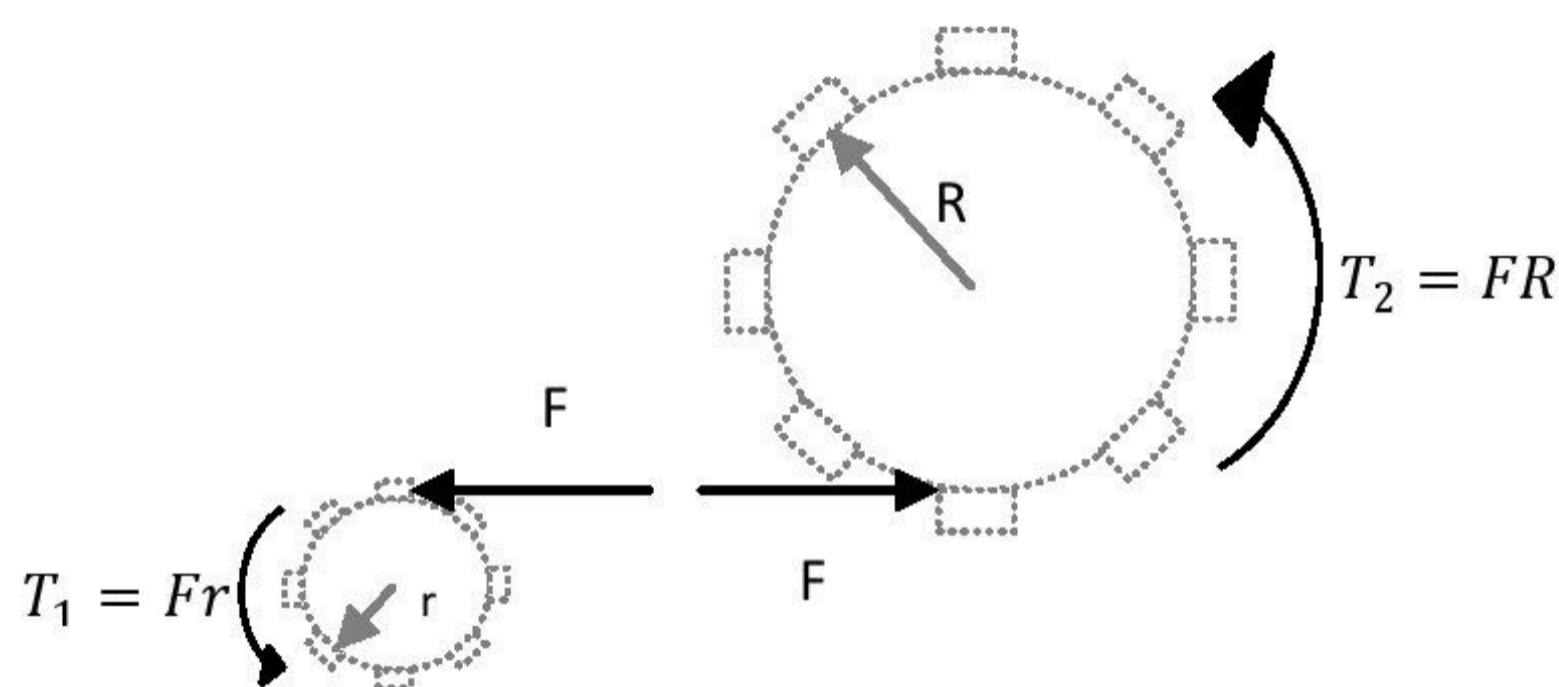
مثال. در دستگاه روبرو میله‌ی پایینی در نقطه A آزاد و در نقطه D گیردار است. قطر میله‌ی بالای 60mm و قطر میله‌ی پایینی 42mm باشد، $G = 77.2 \text{ GPa}$ و $T_A = 1.2 \text{ kNm}$ است. اگر φ_{A-D} را حساب کنید.

ابتدا φ_{A-B} را حساب می‌کنیم، اگر جهت اعمال گشتاور را مثبت بگیریم:



$$\varphi_{A-B} = \frac{+1200 \times 1.6}{77.2 \times 10^9 \times \frac{\pi}{2} \times 21^4 \times 10^{-12}} = 0.081 \text{ rad}$$

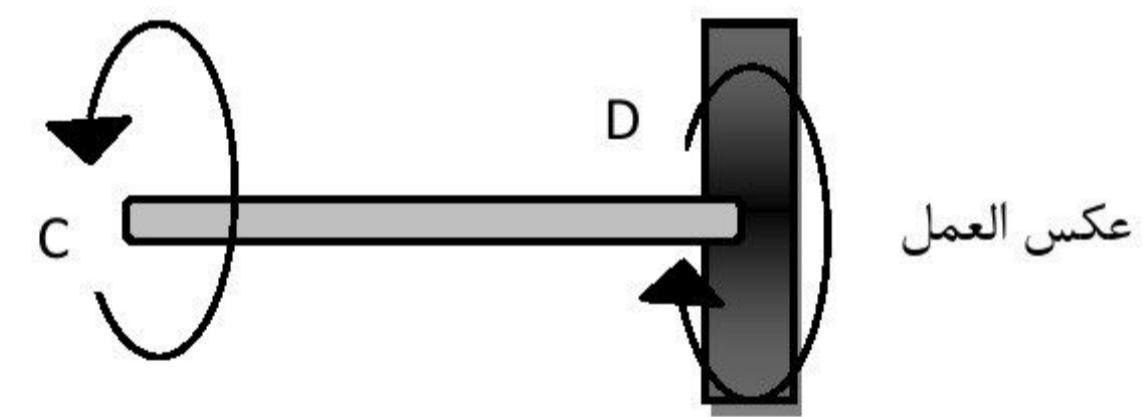
حال φ_{C-D} را حساب می‌کنیم. برای این کار باید گشتاور وارد بر چرخ دنده C را بدست آوریم. همان‌طور که پیش تر اشاره کردیم، نیرویی که چرخ دنده‌ها در محل تماس به هم وارد می‌کنند بر اساس قانون سوم نیوتون با هم برابرند. از طرفی چون دستگاه در حالت تعادل است گشتاوری که به چرخ دنده B از طریق این نیرو وارد می‌شود باید برابر با T باشد. دستگاه را از زاویه A بررسی می‌کنیم:



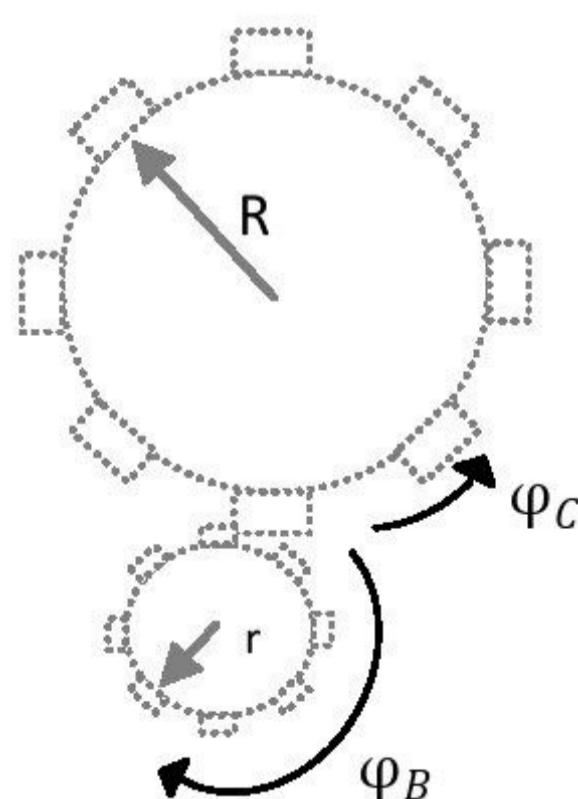
$$T_1 = F \times 0.08 = 1200 \rightarrow F = 15 \text{ kN}$$

$$T_2 = 15000 \times 0.24 = 3600 \text{ Nm}$$

$$\varphi_{C-D} = \frac{-3600 \times 1.2}{77.2 \times 10^9 \times \frac{\pi}{2} \times 30^4 \times 10^{-12}} = -0.044 \text{ rad}$$



برای برای محاسبه φ_{A-D} باید به نکته دیگری نیز توجه کنیم که چرخ دنده C با چرخیدن، چرخ دنده B را نیز می‌چرخاند. برای محاسبه φ_B میزان چرخش B از روی φ_{C-D} است. میزان چرخش C که میزان چرخش کنیم که بخشی از محیط چرخ دنده‌ها که در تماس با هم حرکت می‌کند (S) در هر دو یکسان است. دقت داشته باشید که جهت چرخش چرخ دهنده‌ها مخالف است.

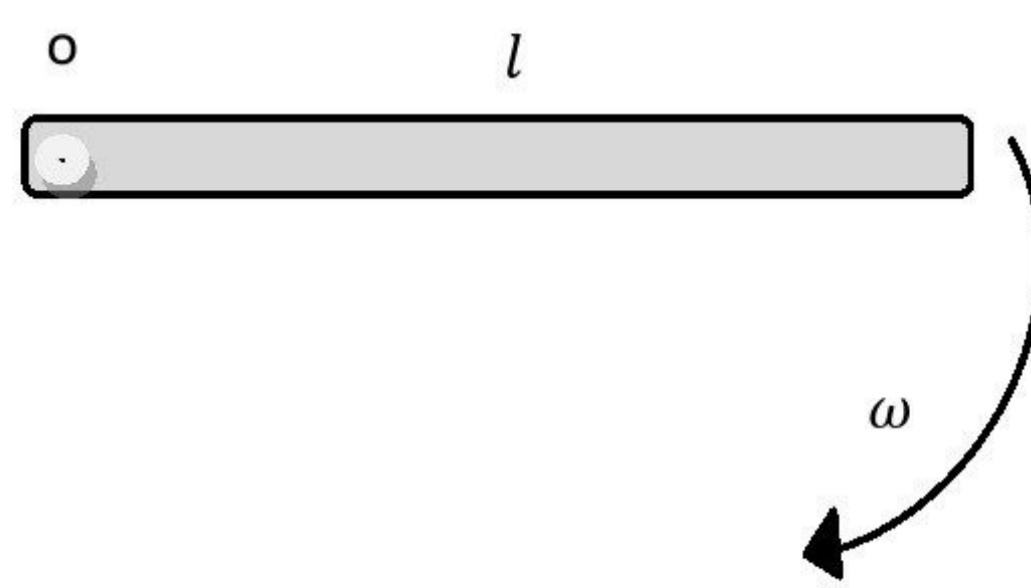


$$s = R\varphi_C = -r\varphi_B \rightarrow 0.24 \times -0.044 = -0.08 \times \varphi_B$$

$$\varphi_B = 0.132 \text{ rad}$$

$$\varphi_{A-D} = \varphi_{A-B} + \varphi_B = 0.213 \text{ rad}$$

❖ مثال. میله‌ای به طول l حول یک سر خود با سرعت زاویه‌ای ω دوران می‌کند. در لحظه نشان‌داده شده تغییر طول میله چقدر است؟



هر جسم برای این که با سرعت زاویه ای ثابت ω حول نقطه‌ای دوران کند باید نیرویی معادل $F = ma$ که شتاب مرکزگرایست به آن وارد شود. در اینجا این نیرو در طول میله متغیر است چون r متغیر است.

برای محاسبه تغییر طول میله المان بسیار کوچکی در نظر می‌گیریم به طوری که بتوان نیروی دو طرف آن را برابر در نظر گرفت و به این طریق تنش را محاسبه نمود. با محاسبه تنش، کرنش را بدست می‌آوریم و با انتگرال‌گیری تغییر طول میله را محاسبه می‌کنیم.



ابتدا نیرو را در فاصله r حساب می‌کنیم:

$$dF = dm \cdot x \omega^2 = (\rho A dx) \cdot x \omega^2$$

$$F = \int_r^l \rho A \omega^2 x dx = \frac{\rho A \omega^2}{2} (l^2 - r^2)$$

$$\sigma = \frac{F}{A} = \frac{\rho \omega^2}{2} (l^2 - r^2)$$

حال که تنش را در المان مورد نظر بدست آوردیم، برای هر المان تغییر طول dl را در نظر می‌گیریم:

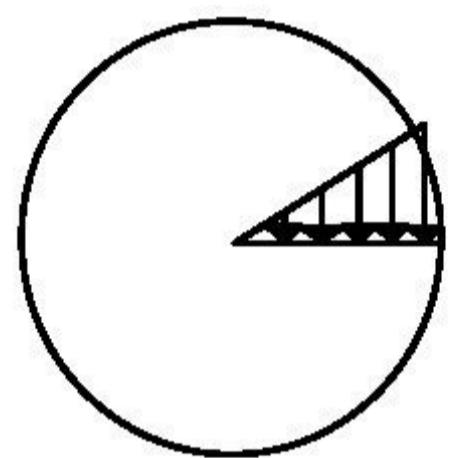
$$dl = \frac{\sigma dr}{E}$$

$$\Delta l = \int_0^l dl = \int_0^l \frac{\rho \omega^2}{2E} (l^2 - r^2) dr$$

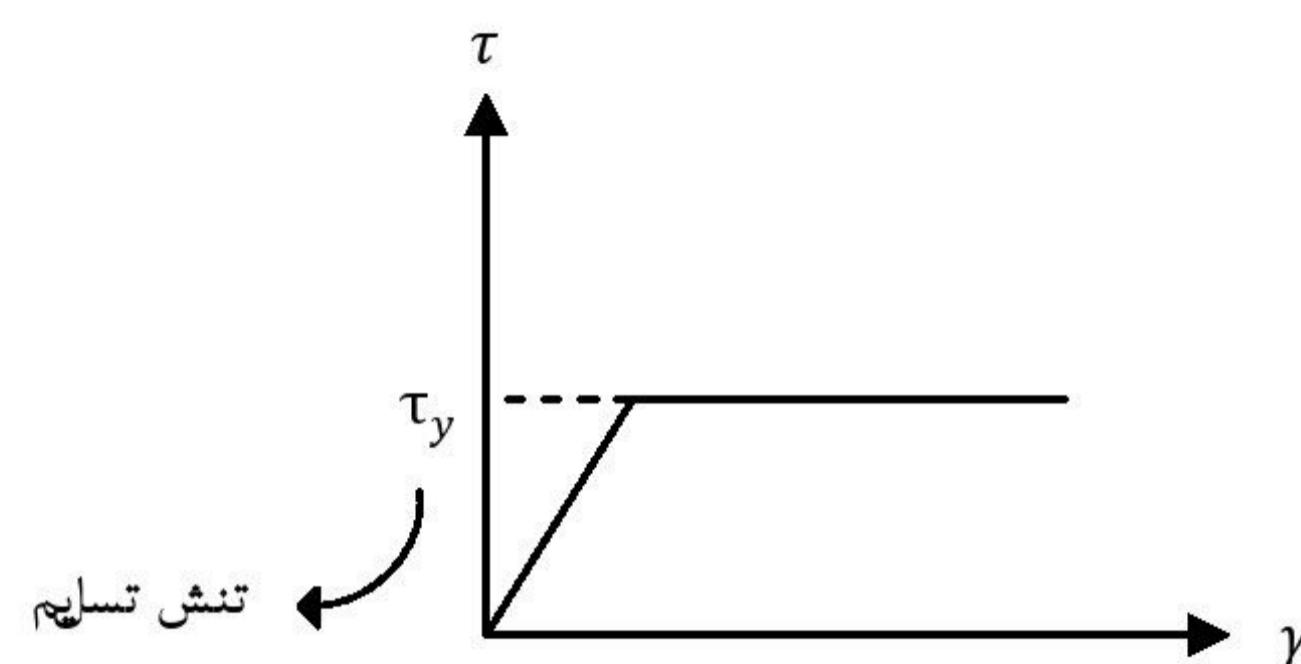
$$\Delta l = \frac{\rho \omega^2 l^3}{3E}$$

در ادامه مبحث پیچش حالت‌هایی را بررسی می‌کنیم که میله بر اثر تنش‌های برشی وارد مرحله پلاستیک می‌شود.

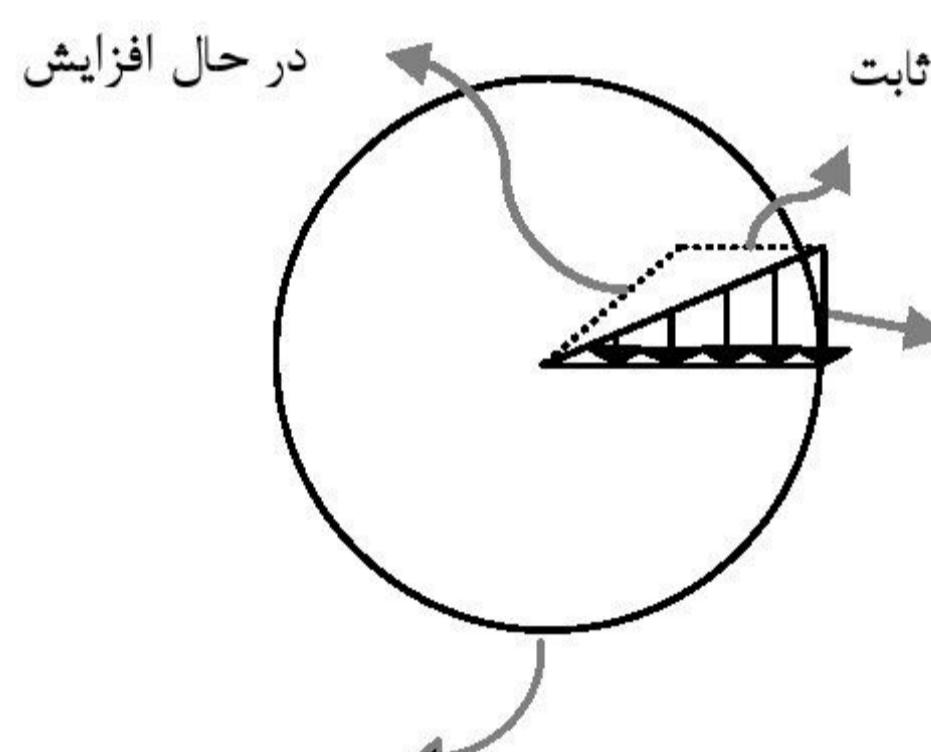
یادآوری: سیستم‌های نامعین تغییر طول های وابسته دارند که می‌توان ارتباط آن‌ها از روی هندسه شکل بدست آورد. اگر این سیستم‌ها وارد مرحله پلاستیک شوند هنگام باربرداری باید قسمت‌های پلاستیک و الاستیک با هم به تعادل برسند. در این موارد اغلب تنش پسمند داریم.



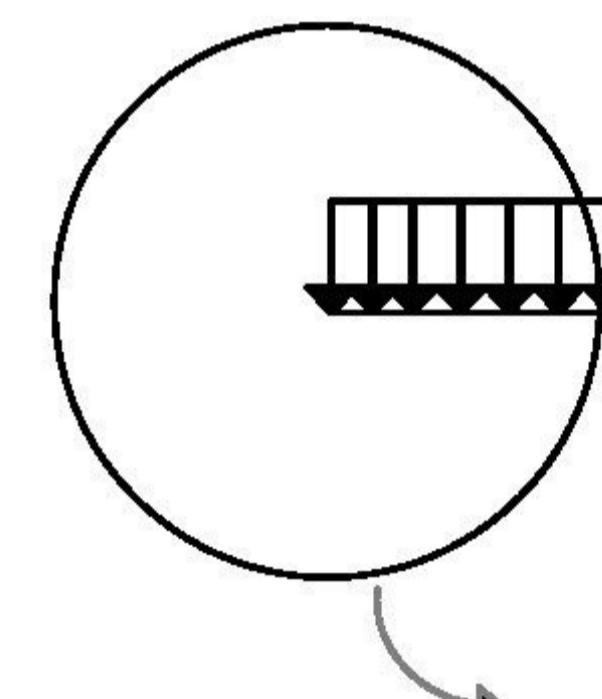
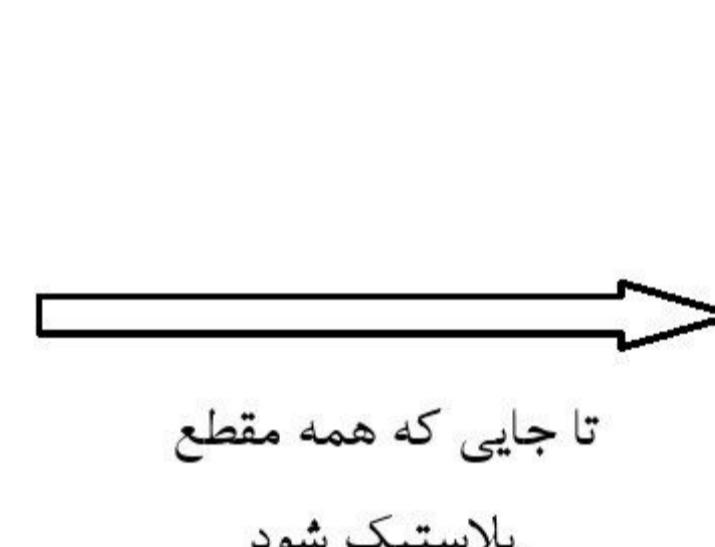
$$\tau = \frac{T\rho}{J}$$



اگر سطحی‌ترین تنش برشی میله به تنش تسلیم برسد، میله از سطح به مرکز شروع به پلاستیک شدن می‌کند. از آنجا که تنش برشی سطح نمی‌تواند بیش از این مقدار شود، برای تولید گشتاور اعمال شده تنش‌های داخلی‌تر به ترتیب به تنش تسلیم می‌رسند. هنگامی که مرکزی‌ترین تنش به این مقدار رسید میله منهدم خواهد شد.

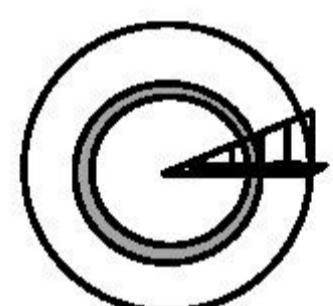


گشتاوری برابر T_y داریم. گشتاوری که به ازای آن در سطحی‌ترین نقطه تسلیم آغاز می‌شود.



گشتاوری برابر T_u داریم که حداقل گشتاور قابل اعمال به میله پیش از گسیختگی است

$$dT = \tau dA \cdot r = \tau (2\pi r dr) \cdot r$$

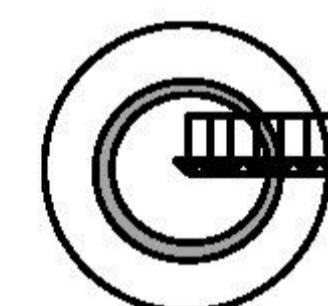


$$\tau = \frac{r}{c} \tau_y$$

$$T_y = \int_0^c 2\pi \left(\frac{r}{c} \tau_y\right) r^2 dr$$

$$T_u = \frac{\pi c^3}{2} \tau_y$$

$$dT = \tau_y dA \cdot r = \tau_y (2\pi r dr) \cdot r$$

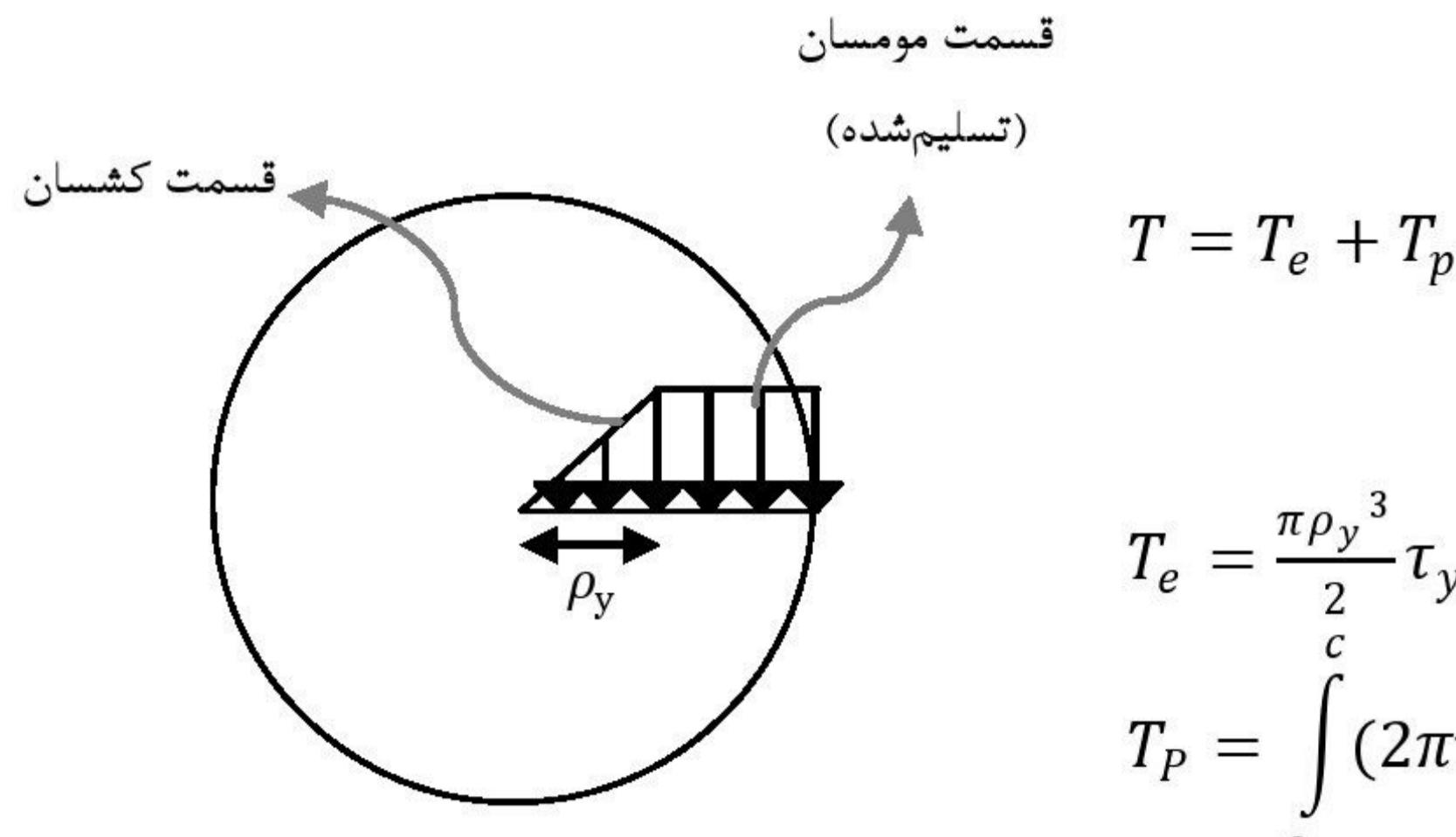


$$T_u = \int_0^c 2\pi \tau_y r^2 dr$$

$$T_u = \frac{2\pi c^3}{3} \tau_y$$

- در حالتی که $T_y < T < T_u$ باشد بخشی از مقطع، الاستیک و بخش دیگر وارد مرحله پلاستیک شده است.

بررسی حالت $T_y < T < T_u$



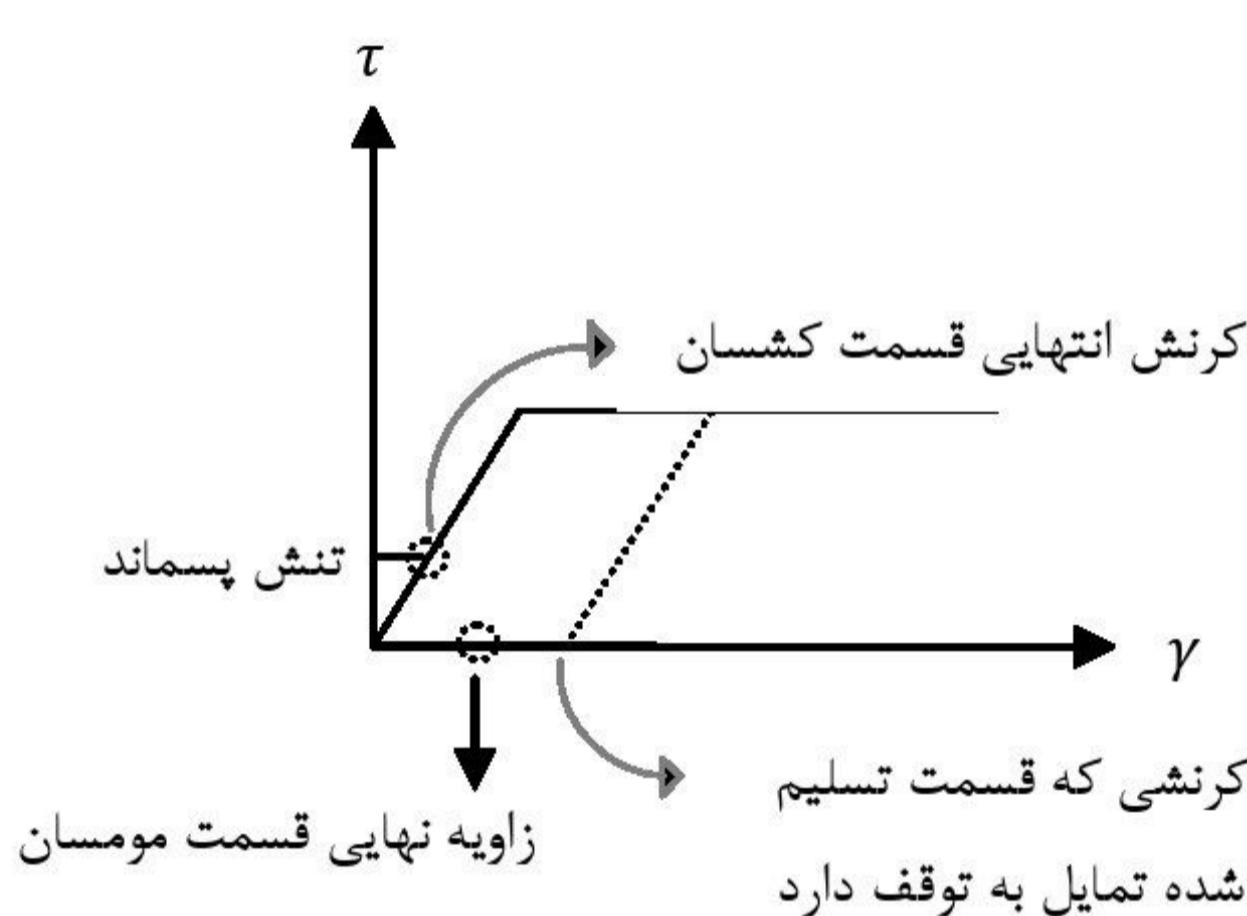
$$T = T_e + T_p$$

$$T_e = \frac{\pi \rho_y^3}{2} \tau_y$$

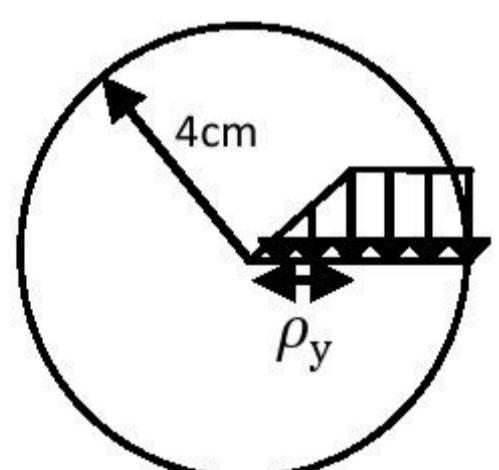
$$T_p = \int_{\rho_y}^c (2\pi r dr) \tau_y r = \frac{2\pi}{3} (c^3 - \rho_y^3) \tau_y$$

$$T = \left(\frac{2\pi}{3} c^3 - \frac{\pi}{6} \rho_y^3 \right) \tau_y$$

حال اگر T را دوباره صفر کنیم بازگشت تغییرشکل‌های وابسته را خواهیم داشت. بخش الاستیک تمایل به جبران کامل تغییر شکل خود را دارد در حالی که بخش الاستیک دچار تغییر شکل دائمی شده است. در این حالت بخش مومسان قسمتی از تغییر شکل دائمی را تحت تنש جبران می‌کند و بخش کشسان نمی‌تواند کاملاً به حالت اولیه بازگردد بنابراین تنش آن صفر نمی‌شود. بنابراین با این که بار نداریم اما تنش داریم که همان تنش پسمند است.



❖ مثال. اگر $T = 14 \text{ kNm}$ و $\tau_y = 120 \text{ MPa}$ باشد، ρ_y شعاعی از میله را که هنوز تسليم نشده بیابید.



$$T = \left(\frac{2\pi}{3} c^3 - \frac{\pi}{6} \rho_y^3 \right) \tau_y$$

$$14 \times 10^3 = \left(\frac{2\pi}{3} (4 \times 10^{-2})^3 - \frac{\pi}{6} \rho_y^3 \right) \times 120 \times 10^6$$

با حل معادله بالا که بر اساس رابطه‌ای که پیش‌تر بدست آوردهیم، بدست آمد، جواب مسئله را خواهیم یافت.